

Az Üllői Keresztelő Szent János Egyházközség Hírlevele

**2025. AUGUSZTUS 24.
ÉVKÖZI 21. VASÁRNAP**

Életünk végső célja, az üdvösség elnyerésének lehetősége a legfontosabb kérdés számunkra. Fülünkbe cseng Jézus ismert figyelmeztetése: Mit használ az embernek, ha az egész világot megszerzi is magának, lelke azonban kért szenved. Az örök üdvösség elérésének reménye nagy-nagy ösztönzést ad nekünk a becsületességre, az életben való helytállásra, életünk keresztjeinek türelmes hordozására.

► OLVASMÁNY – Iz 66, 18–21

Izrael népét boldog örömmel töltötte el az a tudat, hogy Isten kiválasztotta őket a nemzetek közül. A prófétáknál azonban megjelenik már a gondolat: a messiási időben a pogány népek is helyet kapnak Isten országában. Így minden ember előtt nyilvánvaló lesz a gondviselő Isten egyetemes üdvözítő szándéka.

► SZENTLECKE – Zsid 12, 5–7. 11–13

A földi élet bajait, szenvedéseit sokan Isten büntetésének tekintik, s emiatt elkeserednek. A hívő ember azonban ismeri a kereszthordozás értelmét és értékeit is. Isten mint jó Atyánk, általa nevel minket: figyelmeztet a jóra, visszatart a rossztól, próbára teszi hűségünket és lehetőséget ad az érdemszerzésre.

► EVANGÉLIUM – Lk 12, 22–30

A mai evangéliumban Jézus három fontos dolgot köt a lelkünkre. Az első: ne afőlött töprengjünk, sokan vagy kevesen üdvözülnek, hanem tegyünk meg mindent azért, hogy a saját üdvösségünket biztosítsuk. A második: jól használjuk ki a rövid és bizonytalan életünket. A halállal ugyanis lezárul az érdemszerzés ideje. A harmadik: kerüljük a vakmerő bizakodást, vagyis ne halogassuk megtérésünk idejét. Isten irgalmas, de nem tudhatjuk, mikor szólól számadásra minket.

► AZ EUCHARISZTIÁHOZ

Az eucharisztikus lakoma előképe a mennyei lakomának. Jézus mindannyiunkat meghívott országába és ott helyet készített számunkra. Rajtunk múlik, hogy hitünk és hűségünk által biztossá tesszük-e részvételünket.

► ELMÉLKEDÉS

A szeretet nem csügged a balsorsban, mert türelmes; nem áll bosszút az ellenségen, mert nagylelkű; nem irigykedik a másakra, mert jóakarátú; nem gyötri a rossz lelkiismeret, mert mindig a jóra törekszik.

NÉHÁNY GONDOLAT

Semmi sem emel föl úgy, mint az alázatosság, és semmi sem aláz meg annyira, mint a kevélység és gyűlölség. Békítő és ne békétlenkedő légy! A jog célja a béke...

Szent István király Intelmei

A keresztény embernek a világ forgatagában kell élnie. De nem szabad feladnia elveit, nem hasonulhat a (bűnös) világhoz, ellenkezőleg meg kell szentelnie azt. Ezt a feladatot akkor is vállalnunk kell, ha áldozatot követel tőlünk.

Amint a sok búzaszemből készül a kenyér, a sok szőlőszemből sajtolják a bort, ugyanúgy kell szeretetben eggyé válnunk nekünk is, akik az Eucharisziával táplálkozunk. Az Eucharisztia ugyanis a szeretet köteléke: a Krisztusban való egységünk jele és megvalósítója.

SZENT BERTALAN APOSTOL

Atyjáról nevezték így (Bartholmai – Tolmai fia); egyébként Natánael volt a neve. Fülöp vezette őt az Úr Krisztushoz. Az Úr őt apostolai közé választotta és igaz izraelitának dicsérte, akiben családság nincs (Jn 1, 44–50). S csakugyan végig tartózkodónak, megfontoltnak bizonyult. Miután azonban meggyőződött az Úr Krisztus messiási küldetéséről, teljes lelkesedéssel és odaadással szegődött hozzája. Az apostolok oszlása után Indiában (talán Etiópa határában) Mezopotámiában és utoljára Örményországban hirdette az evangéliumot. Itt megtérítette a királynak, Asztiagésnek öccsét is. A király erre halálra kínoztatta; a hagyomány szerint elevenen megnyúzatta és aztán keresztre feszíttette. Ereklýei sok viszontagság után Rómába kerültek a Tiberis szigetére (983), koponyája 1238-ban Frankfurtba került. Azóta a városnak védőszentje. Több mesterség is mennyei pártfogóját, a rángatózásban szenvedők mennyei segítőjüket tisztelik benne. Ünnepe (augusztus 24.), mint az ősz kezdete, nagy szerepet visz a nép szokásaiban.

HIRDETÉS:

■ Augusztus 28-án, csütörtökön, este 6 órakor szentségimádás lesz templomunkban.

■ Lezajlottak nyári táboraink, hálásan köszönjük a főszervezőknek és segítőiknek az Isten dicsőségére és a gyermekeink javára végzett értékteremtő munkájukat!

Nagyszerűen sikerültek táboraink - a gyerekek visszajelzései szerint!

Köszönjük a finom süteményeket, a gyümölcsöket, a lángost!

■ Mindenkinek fizesse meg a Jóisten bőségesen a fáradozását!

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk

az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.

Számlaszámunk: OTP 11784009-22238928

**IRODAI IDŐ: hétfő, 17:00–18:00 a plébánia hivatal
irodájában**

SZENTMISÉK RENDJE:

Szombat este vigilia 17:30 – Vasárnap reggel 09:30

Évközi 21. hét --- vasárnap, C évben

Iz 66,18-21; Zsid 12,5-7.11-13; Lk 13,22-30

„Uram, kevesen vannak, akik üdvözülnek?”

A kíváncsiskodó kérdésekre nem válaszol az Úr, a földies logikába őt belevinni igyekvő kérésekről nem vesz tudomást. Jézus nem azért jött, hogy ilyen vagy olyan képet fessen a túlvilágról, és fantáziánkat megmozgató színes vonásokkal ecsetelje, milyen lesz odaát, hanem azért jött, hogy megmutassa, hogyan lehet az üdvösségre eljutni. Amikor azt kérdezte tőle valaki: „Mester, mit tegyek, hogy üdvözüljek?”, erre a kérdésre habozás nélkül válaszolt, szomorúan távozott is a gazdag ifjú.

Pedig az üdvösség nem más, mint az ember sorsának végső és minden képzeletet felülmúló rendeződése, amikor testestül-lelkestül örökre megmenekül. E kérdés súlyával csak az van tisztában, aki már megtapasztalta, amit Péter a vízen járva, hogy a kárhozat örvényei húzzák lefelé. Akkor tud kiáltani, mint Péter: „Ments meg engem, Uram!” Nincs jelentősebb téma, mint az üdvösségünk, de olyan „téma” ez, amelyet csak az ért, aki éli. A süllyedő Titanicról az óceánba veszéllyel fenyegetett utasok sem azt kérdezték a feljűk közeledő csónakban lévőktől: „Tessék mondani, sokan fognak megmenekülni?”

Jézus tehát nem válaszol a kérdésre, amely mögött lehet tiszta intellektuális kíváncsiskodás, de önfelmentési manőverezés is: ha mindenki üdvözül, akkor semmi teendő, ha pedig csak kevesen, akkor az egész Isten felelőssége. Ehelyett egy ijesztő szót mond: „Agonidzeszte...” Nem egyszerű törekvésről, jámbor igyekezetéről beszél, hanem agóniát, haláltusát emleget.

Mert az életre mindig szűk kapu vezet. A testi életre is a születéskor, a szabadságra is, az erkölcsi tisztaságra és a teljes mélységükben felvállalt emberi szeretetkapcsolatokra is. Ezek mind tágabb világok, ha tetszik, túlvilágok az előző világhoz képest, melybe csak mintegy halálfélelemmel, agonizálva lehet eljutni. Talán ez a tapasztalat áll a reinkarnáció – keresztény szempontból egyébként elfogadhatatlan – elmélete mögött is. Ebben a földi életben új és új lelki születéseken átmenve kell végül megszületni egyedül Isten számára. Nem a halál agóniája a rettenetes, és a testi halál nem is visz végbe olyan nagy változást, hiszen csak véglegessé teszi azt, ami megelőzte, hanem az az igazán keserves, mégis mindennél kíváncsibb kín, amíg az ember a szentségre megszületik.

(fr. Barsi Balázs ofm)

Szó szerinti üzenet

Az evangélista hangsúlyozza, hogy

– Jézus egyik legfontosabb tevékenysége a tanítás volt. Ami nem szorítkozott csupán a zsinagógák kötött helyszíneihez, hanem ahol lehetősége adódott, ott megragadta az alkalmat, hogy szabadon tanítson.

– Jézus beszédeiben gyakran használt képeket, szimbólumokat.

– Isten mindenkit szeretne üdvözíteni, minden embert meghív a vele való örök szeretet-közösségre. De az ember felelőssége, hogy erre a hívásra hogyan válaszol. A szűk kapu, amin be kell menni, Jézus maga, akiben, ha hiszünk, és akit, ha követünk, bejutunk a mennyországba.

– A mennyországból, aminek jelképe az asztalhoz való letelepedés, senki sincs kizárva, de „protekció” sincs ott. Mindenkinek a saját döntésétől is függ az üdvössége. Aki Jézus Krisztus mellett dönt, jut csak be a boldog örök életbe.

– A keresztények feladata, hogy hirdessék az üdvösséget ajándékozó örömhírt mindenkinek szerte a világon.

Patrisztikus nézőpont

Első értelemben ez az izraelitáknak is szólhatott volna; mert hiszen test szerint tőlük származott Krisztus, ők ettek és ittak vele együtt, és hallgathatták prédikálását. Azonban ez a keresztényekre is illik: hiszen mi naponta esszük az ő testét és isszuk az ő véré, amikor a szentségek asztalához lépünk, és lelkeink utcáin tanít bennünket. (*Theophylactus*)

A saját kereszt

Egy legenda szerint valaki panaszkodik Istennek, hogy nehéz a keresztje. Isten megengedi, hogy válogasson, és olyat válasszon, amilyent akar. A vándor ki is néz egyet magának, és úgy gondolja, hogy azzal könnyen leélheti az életét. Már jó utat tesz meg kiválasztott keresztjével, amikor egy szakadékhoz ér. A túlsó oldalon végtelen boldogság vár minden emberre. Az angyal most felszólítja a szakadék széléhez érőket, hogy fektessék keresztjeiket a mélység fölé. Az emberek ráfektették, és ki félve, ki bátran, de átjutott a túlsó oldalra. Az említett vándor is próbálgatja, de bizony rövid lett a keresztje. Vissza kellett tértie, ahonnan jött, hogy Istentől; elkérje a sajátját, a nagyobb, mert csak azzal tud eljutni céljához, a végtelen boldogságra.

Kérdések az evangéliumhoz

– Ápolom-e a barátságot Jézussal?

– A mai napon melyik kaput választottam a döntéseimben?

Imádság

Mennyei Atyám, Jézus nevében kérlek, küldd el Szentlelkedet, hogy növekedni tudjak napról napra a Szent Fiaddal való barátságban, s egykor magam is bejuthassak minden emberrel együtt a mennyország örömébe! Ámen.